

اصدار گواهی ولادت و سند سجلی برای نوزاد حاصل از درمان با روش رحم جایگزین و مسئولیت گروه پزشکی

علیرضا میلانی فر (M.D., LL.B.)^۱، محمد مهدی آخوندی (Ph.D.)^۱، زهره بهجتی اردکانی (B.Sc.)^۲، آزاده عبدالله زاده (B.A.)^۱

۱- مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی تولیدمثل، پژوهشکده فن آوری های نوین علوم پزشکی جهاددانشگاهی- ابن سینا، تهران، ایران

۲- مرکز فوق تخصصی درمان ناباروری و سقط مکرر ابن سینا، پژوهشکده فن آوری های نوین علوم پزشکی جهاددانشگاهی- ابن سینا، تهران، ایران

چکیده

ناباروری یکی از بیماریها و مشکلاتی است که امروزه بر رابطه زناشویی زوجین نابارور و نیز روابط اجتماعی و خانوادگی آنان تأثیر عمیقی باقی گذاشته است. ملاحظه جدیت زوجین در رفع آن، نشانگر اهمیت موضوع و یاری جستن آنها از هر نوع درمان موجود و ممکن است.

روش درمانی رحم جایگزین به عنوان یکی از روش های کمکی باروری (ART)، که در آن شخص ثالث نیز حضور دارد، از جمله راهکارهای رفع ناباروری در برخی زوجین است.

بر اساس قوانین ایران، پزشک معالج مکلف به صدور گواهی ولادت به نام بانویی است که طفل را به دنیا آورده است. صدور گواهی ولادت خلاف واقع برای پزشک صادر کننده موجب مسئولیت کیفری و به تبع آن مجازات می باشد. این در حالی است که استفاده از روش درمانی رحم جایگزین در موارد گوناگون از جمله نحوه صدور گواهی ولادت با سکوت قانونی مواجه و تکلیف پیش گفته پزشک معالج (مسئول) با این واقعیت بیرونی غیر قابل جمع است.

نگارندگان مقاله حاضر، ضمن بر شمردن مشکلات موجود، بر لزوم تغییر قوانین تأکید و ضمناً راه حلی نیز پیشنهاد می نمایند که به موجب آن تا زمان تصویب قانون شایسته، گواهی گروه پزشکی دخیل در درمان به ضمیمه چند سند دیگر بتواند جهت صدور شناسنامه به نام پدر و مادر حقیقی نوزاد مورد استفاده و استناد قرار گیرد.

کلید واژگان: رحم جایگزین، مسئولیت کیفری، گواهی ولادت، قانون ثبت احوال، شناسنامه.

مسئول مکاتبه: علیرضا میلانی فر (M.D., LL.B.)، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی تولیدمثل، پژوهشکده فن آوری های نوین علوم پزشکی

جهاددانشگاهی- ابن سینا، دانشگاه شهید بهشتی، اوین، تهران، ایران

پست الکترونیک: Milanifar@avicenna.ac.ir